

Hallássérült Hívek Hírlapja

XXIX. évf. 6. szám

2016. június

LITURGIKUS „C” év

(Kis misekönyvben a szentmise rendje: 11-23. oldal, könyörgések és olvasmányok szövege/továbbiakban: szöveg ..... oldal.)

Június

5. Évközi 10. vasárnap

(szöveg 236-239. old., pref.: 32-35. old.)

12. Évközi 11. vasárnap

(szöveg 240-244. old., pref.: 32-35. old.)

19. Évközi 12. vasárnap

(szöveg 245-248. old., pref.: 32-35. old.)

26. Évközi 13. vasárnap

(szöveg 249-252. old., pref.: 32-35. old.)

Július

2. Szent Boldogasszony

3. Évközi 14. vasárnap

10. Évközi 15. vasárnap

17. Évközi 16. vasárnap

24. Évközi 17. vasárnap

31. Évközi 18. vasárnap

HALLÁSSÉRÜLTEK SZENTMISÉI

Budapest:

✠ **Piarista Gimnázium**
Kápolnája, V. kerület,
Budapest, Piarista utca 1.

- június 5., 12., 19. és 26. délután 3 órakor

Vidéken:

Hely	Mikor?	Hány órákor ?
Miskolc	jún. 12.	15.00
Pécs	jún. 5.	14.00
Szombathely	???	15.00
Vác	???	16.30
Veszprém	jún. 19.	15.00

TUDNIVALÓ

Katolikus Hallássérült
Pasztoráció

1052. Budapest, Piarista köz 1.

Tel/fax.: 06 1 266 0529

Ügyfélfogadási időpont:

Hétfőn 10-16-ig
kedden 16-17-ig.

Más időpontban előzetes egyeztetés alapján, a 06 30 523 83 82-es mobilszámon (Faludi Piroska).

JÉZUS SZENTSÉGES SZÍVE

Jézus Szíve ünnepét IX. Piusz terjesztette ki az egész egyházra. A főünnep napja a pünkösd utáni második vasárnapot, Úrnapiját követő péntek.

Jézus szívének tisztelete dogmatikailag a Szentírás alapján: Jézus kereszten átszúrt szíve a megváltó szeretet szimbóluma. Magát az Istenembert ünnepeljük, de úgy, ahogy szívének szeretetét kifejezte.

Jézus Szíve Isten emberré lett Fiának szíve, a megváltó isteni szeretet jelképe. Tiszteletének alapja az, hogy Jézus egész embersége, így Szíve is az Isteni Személy kifejezője. A Szentírásban a szív az ember erkölcsi és vallási személyiségének foglalatja, nem lélektani, hanem egész-emberi fogalom, ősfogalom, mely egyszerre fejezi ki a testi és a lelki valóságot.

Jézus Szívének átszúrása és oldalának megnyitása jelképezte a szeretet végtelenségét, a Szentlélek elküldését és a szentségek forrását, erejét.

Az egyházatyák a Jn 7,37-38-ra hivatkozva („Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyon mindenki, aki hisz bennem. Amint az Írás mondja: élő víz folyói fakadnak majd belőle.”) Jézus szívét az élő víz forrásaként jelölték meg.

A középkorban már kimutatható bizonyos körökben, különösen a 13-14. század német misztikusainál a kifejezett Jézus Szíve-tisztelet. Ezt követően a 16. században főként a jezsuiták és a karthauziak terjesztették a tiszteletet, aminek teljes kibontakozása a 17. században élt Alacoque Szent Margit látomásaihoz kapcsolódik, melyek során Jézus különösen az emberi hálátlanságot fájlalta, s a Szív tisztelődől engesztelést, valamint gyónást és áldozást kért a hónap első péntekjén.

IX. Piusz pápa 1856-ban Jézus Szíve ünnepét az egész egyházra kiterjesztette. A főünnep napja a pünkösd utáni második vasárnapot követő péntek. Ezenkívül Jézus szívét ünnepeljük minden első pénteken és június havában.

Alacoque Szent Margit látomásai nyomán terjedt el Jézus szívének a következő ábrázolása: megnyitott, lángoló szív, melyből kereszt nő ki a szeretetből vállalt halál jelképeként. Egy másik népszerű ábrázolás pedig Szent Fausztina nővér látomásából született: az Irgalmas Jézus képen fénysugarakként árad az irgalmasság és a szeretet Jézus szívéből. Istenünk, te szent Fiadnak bűneink miatt megsebzett Szívében nagy irgalmassággal megnyitottad szereteted végtelen kincstárát; add, kérünk, hogy amikor hűséges szeretetünk hódolatát bemutatjuk neki, a méltó elégtétel köteles adóját is lerójuk iránta. Aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké. Ámen.

(Magyar Katolikus Lexikon)

EVANGÉLIUM

Szent Lukács könyvéből

(Lk 7, 11-17)

Jézus egyszer Naim város felé ment. Jézussal együtt mentek a tanítványok és sok ember ment Jézus után. Megérkeztek Naim város kapujához. Éppen akkor hoztak ki a városból egy halottat. A halott egy fiatalember volt, özvegy édesanyjának egyetlen fia. Sok ismerős ment a koporsó után. A halott fiatalember édesanyja nagyon sírt. Jézus meglátta a síró anyát és megsajnálta. Azt mondta Jézus az anyának: „Ne sírj!”

Azután Jézus odalépett a koporsóhoz és rátette a kezét. Megálltak az emberek, akik a koporsót

vitték. Jézus mondta: „Fiatalember, mondom neked, kelj fel!”

A halott felült a koporsóban és beszélt. Jézus visszaadta a fiatalembert az édesanyjának. Az emberek remegtek, mert látták, hogy csoda történt. Mindenki hálát adott Istennek. Az emberek azt mondták: „Jézus nagy próféta! Isten küldte nekünk Jézust!”

Egész Zsidóországban Jézusról beszéltek az emberek.

A MI ESEMÉNYEINK

Anyák napi köszöntés a szentmisén

Május első vasárnapján van az Anyák napja, idén május elsejére, majálisra esik. Vasárnapi mise elején Feri atya kérdezte a siket hívektől, hogy vajon egy évben hány anyák napja van? Egy vagy két anyák napja? A hívek csak a májusi anyák napjáról tudnak, a másodikról nem tudtak helyes választ adni. Erre válaszolt Feri atya: „Akinek azon a napon van a születésnapja, az köszönti az anyját, mert ő szülte, vagyis neki köszönheti a születése napját. A siket hívők megértették, hogy

születésnapjukon ne feledkezzenek el az édesanyjáról. Majd prédikáció után Feri atya egy – egy szál rózsával kedveskedett az anyáknak és megáldotta őket. A maradék virágot Feri atya pedig elvitt a pomázi templomba a Szűz Mária szobor elé. A mise vége után az aulában volt egy kis ünnepség, megköszönjük Szirtné Erzsinek finom sütikért. A jó Isten áldja meg az anyákat!

(Popovics Zoltán)

Megint jártunk a színházban...

Május 11-én szerdán újra vágyakoztunk a színházba, és Vörös Zsolt profi szegedi jeltolmácsnak köszönhetően nagyon tetszett a humoros, kalózos színdarab, aminek a címe volt: Rumini Ferrit-szigeten.

(Lampert-Szebeli Erzsébet)

Isten éltesen sokáig, Gábor bácsi!

Vida Gábor bácsi a Hallássérült Pasztoráció egyik leghűségesebb tagja, május 11-én a 95. életévét töltötte be.

Mi, a hallássérült hívek nagy szeretettel meghívtuk Gábor bácsit a szentmisére és a születésnapjának megünneplésére. Még 2 szülinapos hívőt is felköszöntöttünk: Szabó Györgyné és Hunyadi Gyuláné. A szentmisét ajánlottuk fel értük és két nagy meglepetéstorta várt rájuk a szentmise végén. Mindenki egy-egy finom tortaszeletet kapott pezsgővel együtt.

Gábor bácsi a 8. dédunokát várja nagyon, így az Istenbe vetett hitben, szeretetben gyarapszik a családja. Magányosnak nem érzi magát a szeretett felesége halála óta hiszen a szomszédban lakik az unokája, aki nagy szeretettel gondoskodik róla. A dédunokái fiatalon tartják Gábor bácsi pajkosságát, viccelni sem felejtett. Tényleg a viszontlátás nagy örömet okozott Gábor bácsinak is, minékünk is.

Isten éltesse nagyon sokáig Gábor bácsit!

(Lampert-Szebeli Erzsébet)

EGYHÁZI HÍREK

Krisztus jelenléte teszi otthonossá a világot – Karizmák ünnepe Máriaremetén

21. alkalommal hívta családi majálisra az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye iskolák, plébániák, rendek, mozgalmak közösségeit május 16-án. A karizmák ünnepén Máriaremetén Erdő Péter vezetésével haladtak végig az „irgalmasság útján”, az irgalmasság testi és lelki cselekedeteiről elmélkedve.

A pünkösdhétfőn megrendezett családi majális központi témája idén az irgalmasság volt. A délelőtti során plébániák, iskolák és intézmények csoportjai, közösségek és lelkiségi mozgalmak, a szerzetesrendek mutatkoztak be vidám, interaktív programokkal a plébániakertben felállított sátrakban.

A hagyományokhoz híven a szabadtéri színpadon műsorok várták az érdeklődőket. A Pápai Missziós Művek közössége Lisieux-i Szent Teréz szentté avatott szüleinek az életéről szóló színdarabot mutatott be. A

Shalom Közösség Az isteni irgalmasság margójára címmel zenés némajátékot adott elő, a Budapesti Ward Mária Általános Iskola, Gimnázium és Zeneművészeti Szakközépiskola és a Pannonia Sacra Katolikus Általános Iskola népművészetünk zene és népszokás kincséből tartott bemutatót, az Érseki Papnevelő Intézet szkolája pedig énekkel lépett fel. Az Ifjúsági Világtalálkozóra utazó fiatalok egy csoportja a találkozóhoz kapcsolódó szentek életét felvillantó jelenetek alapján az irgalmasság testi és lelki cselekedeteire hívta fel a figyelmet.

A karizmák ünnepén Török Csaba, aki szintén részt vett a Cebuban rendezett Eucharisztikus Világkongresszuson Erdő Péter bíborost kérdezte Ceburól, előre tekintve 2020-ra, a magyarországi világkongresszusra. A beszélgetésről az MTI készített összefoglalót: Erdő Péter hangsúlyozta: „nagyszerű energiáink vannak”, még ha sokszor nem is vesszük észre, hogy milyen értékesek. Ugyanakkor az elkövetkező négy év lehetőség arra is, hogy a találkozóra készülve megújuljon

az egyház lelkeségi, kulturális és zenei élete. Hozzátette: a világkongresszus alkalmat ad arra, hogy megosszák másokkal a magyar egyház történelmi tapasztalatait.

Felidézte, hogy az idei világkongresszuson, miután egyik prédikációjában felelevenítette rendszerváltás előtti élményeit is, a misén résztvevő kínaiak „könnyes szemmel” köszönték meg neki, hogy vannak még, akik tudják, milyen az egyház helyzete egy kommunista országban. Ez is érték – mutatott rá bíboros –, hiszen „mi keresztülmentünk egy olyan tisztító tűzön, ami után sok mindenre érzékenyebbek vagyunk”. A bíboros szólt arról, hogy a találkozót idén megszervező Cebuban sokkal több fiatal él, hiszen a Fülöp-szigetek lakosságának a fele 25 év alatti, így rengeteg fiatal tudtak mozgósítani a programra. Ugyanakkor a nagyobb országoktól sok ezer kilométerre lévő Fülöp-szigetekkel szemben Magyarország előnye, hogy könnyen és olcsón megközelíthető, így – noha a fiatalok aránya kisebb –, jó esély van rá, hogy sok fiatal érkezik majd a szomszédos országokból.

Az irgalmasság szentévéhez kapcsolódva Erdő Péter bíboros vezetésével a résztvevők végigjárták az „irgalmasság útját”, melyet az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye papnövéndékei a keresztutak mintájára alakítottak ki: az irgalmasság testi és lelki cselekedeteit ábrázoló 14 kapun haladt végig a menet imával, énekkel, minden kapuban elmélkedésre megállva, utolsóként a kegytemplomban felállított szent kapun áthaladva.

Ezt követően a szabadtéri oltárnál mutatott be szentmisét Erdő Péter bíboros a nagy számban résztvevő paptestvérekkel koncelebrálva.

Erdő Péter beszédét teljes terjedelmében közöljük.

Krisztusban Kedves Testvérek!

A mai evangéliumban egy felszólítást és egy ígéretet hallunk: „Aki szomjazik, jöjjön hozzám és igyék!” „Aki hisz bennem, annak szívéből élő víz forrásai fakadnak.”

Jézus a sátoros ünnep sokadalmában jelenik meg. Ennek az ünnepnek az egyik legfontosabb szertartása volt, hogy éjjel égő fáklyákkal vonultak a hívők, hogy merítsenek abból a vízből, amelyet aztán a templomban öntöttek ki, hogy könyörögjenek az őszi esőért. A víz keresése

és a víz szertartása alkotja Jézus beszédének háttérét. „Aki szomjas, jöjjön hozzám és igyék.” Ahogyan a kiszáradt földnek, a szárazságtól gyötrődő állatoknak és növényeknek az életet jelenti a víz, Jézus is valami életfontosságú dologgal akar megajándékozni bennünket. Ez a mondása azok közé a szavai közé tartozik, amelyekben azt ígéri, hogy ő maga lesz ételünk és italunk. Az ünnep legfényesebb pillanatában, amikor a legerősebb a feszültség és a várakozás, maga Jézus válaszol arra, amit az ember igazán keres.

Jézus szavai az Ószövetségre utalnak. A János-evangélium leírása szerint a második mondat így hangzik: „aki bennem hisz, annak – amint az Írás mondja – élő víz forrásai törnek elő a szívéből”. Már Zakariás próféta arról jövendöl, hogy a Messiási napokban élő vizek fakadnak Jeruzsálemből (Zak 14, 8). Ezekiel könyvében pedig a Jeruzsálemből, a templomból fakadó bőséges vízforrásról olvasunk, amely megöntözi, és termékeny kertté változtatja a sivatagot. De van még egy vízfakasztási történet az Ószövetségben, mely megvilágítja Jézus szavait. Ez pedig az a drámai pillanat, amikor Mózes vizet fakaszt a sziklából (Kiv 17,6). Tudjuk, hogy Jézus a szikla. Szent Pál apostol a Korintiakhoz írt első levelében (1Kor 10, 4) arról a szikláról beszél, amelyből Mózes vizet fakasztott. Ez a kőszikla már az Ószövetség számára magát a mindenható Istent jelentette. Szent Pál pedig azt mondja róla: „Ittak ugyanis a lelki sziklából, amely kísérte őket, s a szikla Krisztus volt. De legtöbbször nem tellett kedve az Istennek, ezért odavesztek a pusztában.”

A teremtő Isten adja mindnyájunk életét. Ő alkotta a világot és benne az embert. Ő az, aki szeretetével minden pillanatban létben tart minket. Ugyanígy alapja az életünknek Krisztus. Benne van jelen számunkra Isten ereje és szeretete az emberiség iránt.

Ipari városokban, nagy lakótelepeken, templom nélküli tájakon szürke az ég. Nehéznek érezzük a mindennapi életet. Mintha az anyagi gondok a földre húznák a tekintetünket. De ha ilyen környezetben katolikus templomot találunk, ahová betérhet az ember, ahol imádkozhat az Oltáriszentség előtt, akkor egyszerre felmelegszik a szívünk. Krisztus jelenléte otthonossá, személyessé, meghitté teszi körülöttünk a világot. Egyszerre rádöbbenünk, hogy hivatása van az életünknek, hogy értelme

van még a gondjainknak vagy a betegségeinknek is, hogy erőnk van szeretni másokat. Hogy a család, a rokonság, a barátság örök értékeket hordoznak. És ezt az örömet erősíti meg a keresztény közösség, ha összejön a templomban vagy a plébánián, ha együtt imádkozik, és együtt ünnepel.

Minden embernek szüksége van Krisztusra. Emberségünk hivatást jelent az Istennel való közösségre. Akkor teljesedünk ki, akkor lehetünk boldogok, ha Krisztushoz válunk hasonlónvá, ha vele közösségben élünk. Ha mi „megtaláltuk az Urat”, ha ő az életünk világossága és öröme, akkor tudjuk, hogy annak az embernek, aki nem találta meg Krisztust, valami lényeges hiányzik az életéből. Kötelességünk, hogy ezt a lényeges valóságot bemutassuk a számára, hogy segítsük őt ennek elfogadásában. Azután pedig bízunk rá a dolgot a Szentlélekre és minden egyes ember szabadságára. De ha meg vagyunk győződve róla, hogy Krisztus nélkül nem teljes az életünk, hogy egy alapvető valóság hiányzik belőle, akkor az is meggyőződésünk, hogy senkinek sem ártunk azzal, ha megmutatjuk neki Krisztust, ha felajánljuk neki a lehetőséget, hogy Krisztusban találja meg a saját igazi hitelességét, örömét és teljes életét.

A hívő ember szívéből is az éltető víz bőséges forrása fakad, mert lelkében Krisztus él. Ahogy János evangélista mondja: „Ezt Jézus a Lélekről mondta, akit később elnyertek a benne hívők.” A víz tehát a Szentlelket jelenti, a Szentlelket, akit Jézus feltámadása után kapott meg az egyház. A Szentlélek az, aki rajtunk keresztül is életet akar adni a világnak. Így következik a húsvét és a pünkösd titkából a mi missziós küldetésünk. Krisztust kell hirdetnünk, őt kell jelenvalóvá tennünk minden ember számára a Szentlélek erejében. Mert Krisztusra mindenkinek szüksége van. A Szentlélek váratlan, világméretű, csodálatos eredményekkel tudja kísélni a Krisztusban hívő emberek tanúságtételét. Ilyen hittel készülünk a 2020-ban sorra kerülő Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra is. Mert az Eucharisziából, Krisztus megváltó áldozatából, jelenlétéből és minket tápláló szeretetéből fakad számunkra a Szentlélek ajándékainak bőséges forrása is. Azé a Szentléleké, akinek kiáradása Isten legnagyobb irgalmassága, aki a lélek csüggedt fáradságát fiatalsággá és életerővé, szomorúságát örömmé, egyházunk és népünk sokszor aggasztónak vagy

lehangolónak érzett helyzetét ígéretessé, reményt és jövőt hordozóvá teszi. Bárcsak mi is hívhatnánk a Szentlélek Úristen segítségét a zsoltár szavával, mely egyszerre utal az Oltáriszentségre és a Szentlélekre, és énekelhetnénk: „minden forrásom belőled fakad” (Zsolt 87,7).

Katolikus hitre tért a Miss USA szépségverseny első muszlim származású győztese

Rima Fakih 2010-es győzelmével az első muszlim származású nő, aki megnyerte a Miss USA szépségversenyt. Nemrégiben házasságára készülődve tért át a katolikus hitre.

Rima Fakih a múlt hónapban kötött házasságot maronita katolikus jegyesével, Vácsszim Szalibivel Libanonban, ahol gyermekként nevelkedett. A maronita egyház egyike annak a 23 keleti katolikus egyháznak, amelyek ugyan a keleti rítust követik, azonban egységben vannak a pápával. Fakih egy interjúban elmesélte, hogy családjában hagyományos muszlim nevelést kapott, azonban katolikus iskolákba is járt, majd az egyetemen kezdett komolyabban foglalkozni iszlám hitével. Családjában nem ő az első, aki áttért a keresztény hitre. A sógora is keresztény, s feleségével (Fakih testvérével) két gyermeküket is megkeresztelték. Van egy nagybátyja is, aki miután áttért a keresztény hitre, pap lett belőle.

Egy súlyosan hallássérült kislány visszanyerte a hallását Lourdes-ban

Május 11-én a lourdes-i kegyhelyen a hatéves olasz kislány levette füléről a hallókészüléket, és azt mondta édesanyjának: „Jól hallok, nem kell már.” Egyelőre annyit tudni, hogy a gyermek születése óta csak hallókészülékkel hallott – orvosi vizsgálatokkal igazolhatják, valóban csoda történt-e.

Május 11-én este fél kilenckor a hatéves kislány – aki születése óta nem hallott – Giuseppe Secondival, a Lombardia tartományban működő Unitalsi beteggondozó karitatív

szervezet igazgatójával játszott. A férfi szólt neki, hogy most már mennie kell, a kislány pedig visszament édesanyjához, levette füléről a hallókészüléket, amely nélkül addig nem hallott. Amikor édesanyja arra kérte, tegye vissza, azt válaszolta neki: „Jól hallok, nem kell már.”

Az Avvenire tudósítója telefonon érte el az Unitalsi lombardiai igazgatóját, aki nagy örömmel erősítette meg, hogy a történet valóban igaz. Az édesanya pedig elmondta, hogy a kislány születése óta nem hall, csak készülék segítségével. Koraszülött volt, 2009-ben karácsony napján született meg a várandósság 26. hetében, mindössze 800 gramm súllyal. Három hónapot töltött kórházban, megmentették az életét, de az agyában vérömleny alakult ki a kezelés során, amelynek következtében hallójáratái súlyosan károsodtak. A vizsgálatok azt mutatták, hogy egyik fülére sem hall, hallókészülékre van szüksége.

A kislány családja az olasz Liguria tartományban él. Édesanyjával, bátyjával és nagymamájával érkezett Lourdes-ba, 11 hónapos kisöccse az apukával és a másik nagymamával otthon maradt. „Egy reggel arra gondoltam, el kell vinnem a lányomat Lourdes-ba. Meg kell köszönnöm a Szűzanyának, hogy védelmezte: életveszélyben volt, túlélte, és ma már egy vidám, boldog kislány. És azt szerettem volna kérni tőle, hogy adjon támaszt, erőt neki, nekem és mindannyiunknak ahhoz, hogy végig tudjuk járni ezt az erőfeszítéseket igénylő életutat” – mondta el az édesanya. „Úgy éreztem, hangosan ver a szívem, amikor láttam, hogy jön felém, és azt mondja: »Jól vagyok, anya, nem kell már a hallókészülék.« És tényleg, jobban hall most nélküle. A gyerekek nem hazudnak. És a lányom ok nélkül soha nem vette volna le a hallókészüléket” – idézte fel az anya az emlékezetes estét. A hír azonnal elterjedt a zarándokok között. „Megünnepeltük, és azóta is ünneplünk – mondta el Giuseppe Secondi. – Látjuk, ahogy nevet, viccelődik, mintha egy másik gyerek lenne.”

Az édesanya elmondta, hogy hívő ember, azért is jött el Lourdes-ba, ugyanakkor két lábbal szeretne a földön járni, és várja, hogy a tudomány is igazolja a gyógyulást. „Ezek

komoly dolgok, nem lehet könnyedén venni” – hangsúlyozta.

Másnap elvitték a kislányt a lourdes-i Bureau des Constatations Medicales orvosi központba, ahol nem adtak ki nyilatkozatot, mert ahhoz szükségük van a korábbi dokumentációra és a legújabb leletekre is. Éppen május 13-ára volt a kislánynak időpontja hallásvizsgálatra, amelyre azért volt szükség, hogy új, erősebb készüléket kapjon. „Nem tudom, minek nevezzem, ami történt. Csak azt tudom, hogy meg kell vizsgálni. És azt, hogy szép dolog történt” – nyilatkozta az édesanya. Az Unitalsi beteggondozó szervezet egyik munkatársa, Giuseppe Frigerio így fogalmazott a történetekről: „Én gyógyulásnak nevezem. Hogy miféle, miként történt, miért történt, azt majd mások elmagyarázzák. Tudom, hogy sok testében és lelkében meggyötört ember jön ide, aki újult erővel megy haza, és reménnyel, kegyelemmel telve folytatja útját az életben.” Secondi hozzátette: „Már harmincszor voltam Lourdes-ban, sok mindent láttam, fájdalmas és megható dolgokat. De ilyen még soha. Ez valóban az irgalmasság zarándoklata volt.”

Kétszáz éves a gadnai görögkatolikus templom

Május 15-én, pünkösdvasárnap ünnepelték a görögkatolikus templom építésének kétszázadik évfordulóját a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei Gadna községben.

A Miskolctól negyvenkét kilométerre fekvő kicsi, alig háromszáz fős falu műemlék jellegű görögkatolikus temploma 1816-ra készült el, késő barokk stílusban. A huszadik század elején a templom belseje teljesen átalakult. A falak festményei, a szószék és az ikonosztácion is ekkor készült. Utoljára a kilencvenes években történtek kisebb felújítási munkák. Pünkösd vasárnapján bicentenáriumi ünnepre gyűltek össze a település dombján magasodó templomba nemcsak a gadnaiak, hanem a környékbeli hívek és a faluból elszármazottak is. Bodnár Dániel parókus szavaival: „mindazok, akiknek szívük Gadnához kötődik”. Kétszázadszorra hangzottak fel a templom falai közt a pünkösdi énekek, köztük az ikosz (a napi szent életét, vagy az ünnepnap titkát foglalja össze röviden, a hajnali zsoltosmában

olvassák) fohásza: „Gyors és biztos vigasztalást adj a te szolgálóidnak, Jézusom, midőn lelkünk elcsügged! Ne hagyd el szolgálóidat a szorongatásban, s ne távozz szívünkől a viszontagságok között, hanem siess mindenkor segítségünkre!” A mostani ünnep ennek a fohásznak, az őseik hitét buzgón megtartó hívek tanúságtétele.

Annak a közösségnek a tanúságtétele, amely más kistérségi településekhez hasonlóan a hétköznapokban súlyos nehézségekkel találja szemben magát, mégis kitart apáinak hite és hagyománya mellett. A szívét ünneplőbe öltöztetve ad hálát az elmúlt évekért, amelyekre örömmel néz vissza. Az idősebbek büszkeséggel tekintenek az ünnepi Szent Liturgiát vezető Pacsai János és a vele együtt szolgáló Polyák Imre és Polyák Péter atyákra, hiszen az ő gyökereik is innen erednek. A következő nemzedékeknek ezekből az emlékekből kell meríteniük, és kérni Isten segítségét a megmaradáshoz és növekedéshez. Egy falubeli idős néni mondata mindent kifejez: „Nekünk van a legszebb templomunk a világon.”

Orosz Atanáz püspök ünnepi beszédében a fent idézett fohász időszerűségét emelte ki, különösen most, a második centenáriumi ünnepén, az irgalmasság szentévében. „Végzettségünkben magát Jézust kérjük, aki az Atyától kér Vigasztalót számunkra. (...) Isten mindannyiunkat meghív, hogy Őt úgy imádjuk, mint Jézus Krisztus Atyját, aki irgalommal közeledik a bűnös emberhez, és megvigasztal minden szenvedőt. (...) Az elhagyatottság, a tehetetlenség tapasztalata arra jó, hogy „ne magunkban bízunk, hanem Istenben” – biztatta a jelenlévőket a főpásztor.

Az egyházközség jubileuma a hívek öröme, a hívek ünnepe az egyházközség örvendezése is. A jeles alkalommal két házaspárt is köszöntöttek, akik ebben a templomban ötven

évvel ezelőtt kötötték össze életüket, és ma is oszlopos tagjai a közösségnek. „Ötven évvel ezelőtt, amikor még minden hétre jutott egy házasságkötés. Az ő hűségük és kitartásuk valóban mindannyiunk számára példa lehet” – mondta Bodnár Dániel parókus.

Elkészült a Szent Márton-mozdony

Kigördült az állomásról a jubileumi Szent Márton-év tiszteletére különleges fóliával borított mozdony, amelyet Veres András megyéspüspök áldott meg az április 28-án tartott ünnepségen.

A szombathelyi vasútállomás egyik üzemcsarnokában álltak munkába a Loc & More Kft. munkatársai, hogy két nap alatt felhelyezzék a mozdonyra a körülbelül 20 méter hosszú, 3 méter magas különleges fóliát. A tervezéstől a gyártásig és a felhelyezésig hosszabb idő telik el, és millió apró dologra kell odafigyelni – mondta el a Martinus.hu (a Szombathelyi Egyházmegye honlapja) szerkesztőségének Szauer Mátyás, a cég egyik tulajdonosa. – A fólia bírja a kemény téli hideget és a nyári forróságot, öt évig állja az időjárás viszontagságait: nem foszlik, és a színeket is tartja.

A grafikában Szent Márton életének egyik legismertebb jelenetét, a köpeny megosztását ábrázolta a tervező, Gerencsér Tamás. A kép folytatása az álomjelenetet és Krisztus arcát tükrözi vissza. Feltűnik még az ábrázoláson a szombathelyi székesegyház, a város és az egyházmegye jubileumi évre készített logója is. A MÁV-START szerelvénye a tervek szerint főként a Szombathely és Budapest között közlekedő intercity járatokat húzza majd, de a forgalmi igényekhez igazodva más útvonalakon is feltűnik.

EGY SZENT ÉLETE

PRÁGAI SZENT ÁGNES

(Június 8.)

Atyja tervei szerint először Szakállas Henrik sziléziai herceg és Szent Hedvig fiával jegyezték el, és Sziléziába vitték, ahol Szent Hedvig a trebnitzi cisztercita apácák gondjára bízta. Három évet töltött a kolostorban. Miután jegyese vadászbalesetben meghalt, Ágnest visszavitték Prágába, ahol a doksonyi premontrei nővérek nevelték tovább.

Második vőlegénye II. Frigyes német-római császár fia, a későbbi VII. Henrik német király lett, ezért Ausztriába, a Babenberg-ház udvarába vitték, de atyja fölbontotta ezt az eljegyzést, és inkább magának II. Frigyesnek ígérte lánya kezét (amit időközben III. Henrik angol király is megkért).

1230-ban Ottokár váratlanul meghalt, és Ágnes IX. Gergely pápa közreműködésével rávette Frigyeset, hogy álljon el a házasságtól. Visszatért Prágába, ahol háza közelében kolostort építtetett a minoritáknak, majd klarisszáknak a Szent Jakab-templom mellett. A kolostorba az első nővéreket Assisi Szent Klára, Ágnes levelezőpartnere küldte. Ágnes maga is belépett a zárdába, majd 1234-ben átvette annak irányítását. Főleg a betegekkel (különösen a leprásokkal) és az árvákkal törődött, olyannyira, hogy valóságos városnegyed alakult karitatív intézményeiből. Templomokat építtetett Assisi Szent Ferenc, Mária Magdolna és Szent Borbála tiszteletére.

Mindvégig tartotta a kapcsolatot családjával, erélyesen és okosan közvetített rokonai vitáiban. Halála előtt kibékítette Vencel királyt és lázadó fiát, Ottokárt.

Kolostorait 1782-ben II. József záratta be. Boldoggá avatását a huszita háborúk akadályozták meg. Szentté avatását II. János Pál pápa végezte el 1989. november 12-én.

JÓ ÉS ROSSZ SZOKÁSAINK

Dr. Bélley Pál

Miért koccintunk?

Mai életünkben a koccintás az üdvözlés egyik sajátos formájának látszik, olyasvalaminek, mint kalapunk megemlése, vagy a kézfogás ismerőseinkkel találkozáskor. Mégis jelentősebbnek érezzük emezeknél: ünnepélyesebb, szertartásosabb, kevésbé megszokott. Ez az ünnepélyesség magában is arra utal, hogy valamikor nagyobb súlya, jelentősége volt a poharak összecsendítésének. Helyesebben: valamikor jelentett valamit az, amit ma csak szokásból, látszólag értelmetlenül csinálunk.

Néhány évszázaddal ezelőtt még nem mindenféle poharazáshoz tartozott hozzá a koccintás, csak annak egy bizonyos típusához. Arról a típusról van szó, amelyet a magyar nyelv ezzel a kifejezéssel illet: megisszuk az áldomást!

A régi időkben a koccintás minden valószínűség szerint jogi aktus, szerződészerű megállapodások szertartása, adásvételi megegyezéseket lezáró "hivatalos" cselekvés. Ami két fél között hosszú tárgyalás vagy alkudozás után történt, arra ez az "áldomás" teszi a pontot - koccintás és szeszes ital fogyasztása kíséretében. A koccintás tehát a jogéletből szivárgott be magánéletünkbe. Ünnepélyes hangulatával, jelentőségteljeségével ma is megőrzött valamit régebbi nagyobb súlyából, fontosságából. "Erre iszunk egyet" - ne felejtjük el, hogy ez a szólás rendszerint a vidám borközi beszélgetések egy-egy nyomatékosabb részénél hangzik el, ahol olyasmiről volt szó, ami különösen kiemelésre méltó.

Felvetődik azonban a kérdés: miért éppen a poharak, kupák összekocintása vált egyes népeknél a jogélet jellemző, szertartásszerű cselekményévé? Vagy másként fogalmazva a kérdést: mit láttak a kocintásban, az ivóalkalmatosságban a régiek, aminél fogva azt jogerős megállapodásaik megpecsételésére alkalmasnak vélhették? Erre a kérdésre a természeti népek gyakorlatából kapjuk meg a feleletet, akiknek a világ minden táján az az általános vélekedése, hogy az érintésnek varázsereje van. Az érintés átsugározza életerőnket, lelkünket arra, akit megérintettünk. Így a kölcsönös érintkezés, például a kézfogás vagy csók következtében két emberi lélek kicserélődik, mintegy testvérré válik. Az érintés varázslatos erejével létrehozott lélekcseré gondolata lappang végeredményben a poharak összekocintásának hátterében is. Mi történik tehát a jogi megállapodásokat, szerződéseket követő áldomásokon? Azok, akik a jogi aktus

során mint szemben álló felek szerepelnek, poharukat összekocintva kifejezésre juttatják, hogy egyezségük testvéri megállapodás, szerződésük meleg emberi kapcsolat eredménye, amely minden vitát, háborúskodást kizár, és megpecsételi a szerződő felek között a békét. Baráti poharazgatásainkban ennek az emléke cseng vissza.

NÉPMESE

Az öregember és a pokróc

Egyszer volt egy fősvény fiatalember, s annak a fősvény embernek volt egy fősvény felesége, s volt nekik egy öreg-öreg apjuk. Ez az öreg apjuk olyan öreg volt, hogy úgy reszketett a keze, hogy amikor a levest ette, amíg a kanállal a tányértól a szájához vitte, mind kireszketett a kezéből, s az abroszt is mind teleöntözte. Mikor a tányérból ki akarta tölteni a kanálba a levest, a tányért is elejtette, s eltörött. Ezért úgy megharagudott a fiatalasszony az apósára, hogy nagyon. Rábírta a férjét, hogy az öreget csapják el a háztól, eresszék világgá, hogy ne csináljon annyi szemetet náluk. A fiatalember rá kellett szánja magát, mert az asszony annyit duruzsolt, hogy végül is meghajolt az akarata előtt.

Elmentek a vásárba, és vettek két új pokrócot. Elhatározták, hogy a két pokrócot az öregnek a hátára teszik, s úgy indítják világgá. Akárhol elesteledik, az egyik pokrócot leteríti, és a másikkal takarózik, s úgy aludjon.

Mikor hazaérkeztek, hát sem a férfi, sem a fiatalasszony nem tudta rávenni magát, hogy az öreget útnak eressze. Volt nekik egy olyan hatesztendősfő fiuk. Azt mondja neki az apja:

- Fiam, itt van ez a két pokróc, ügyesen össze vannak fogva. Mi elmegyünk a mezőre dolgozni, s mikor te gondold, hogy már kinn vagyunk a mezőn, akkor a pokrócot tedd a nagyapádnak a hátára, s fogd meg a kezét, s vezesd ki az utcára. Mondd meg neki, hogy le is út, fel is út, menjen világgá, többet hozzánk ne jöjjön vissza.

Úgy is tett a gyerek. Mikor az apjáiék elmentek hazulról, akkor gondolt egyet, és csak az egyik pokrócot vette elő. Azt rátette a nagyapjának a vállára, s kivezette az utcára, s azt mondta neki:

- Nagypám, maga menjen akár le s akár fel, de többet ide nálunk haza ne jöjjön, mert magának itt helye nincs.

Az öreg sírt egy kicsit, s a pokróccal a hátán megindult egyfelé.

Este hazajött az ember és az asszony a mezőről, s látják, hogy a pokróc ott van, néznek szerte, az öreg meg nincs ott. Elészólják a fiút:

- Mi van nagypáddal?

- Hát úgy tettem, ahogy maguk mondták.

- Hogy?

- Rátettem a pokrócot a hátára, s megmutattam az utat neki, hogy menjen világul, s többet ne jöjjön haza, mert nincs reá szükségünk.

- Hát akkor ez a pokróc, ami itt van, miért nem tetted ezt is reá?

Akkor egy kicsit állott a fiú, s azt mondja:

- Tudja, miért nem tettem, édesapám? Eszembe jutott, hogy mikor maguk is úgy megöregszenek, mint ahogy ő van, s utat kell adjak maguknak, akkor én ne kelljen, hogy vegyek pokrócot, evvel a pokróccal maga is menjen el.

S akkor összenézett az ember az asszonnal, elszégyellték magukat, és sírni kezdtek. Hamar kihozta az ember a lovat az istállóból, s ráült, s a kilencedik falu végén utolérte az öreget. Bocsánatot kért tőle, felültette a lóra, s úgy vezette a kötőféknél fogva, amíg hazaértek. Hogy hazaértek, mindig az asztalhoz ültették, s a gyereket is úgy tanították, s úgy nevelték, hogy tisztelje az öregeket. Többet nem bánták, ha eltörött a tányér, vagy kiömlött a leves, vagy mi lesz, mi nem lesz, jó szemmel nézték az öreget. Tisztességesen éltek, s máig is élnek, ha meg nem haltak.

LELKIGYAKORLAT

Hallókészüléket viselők lelkigyakorlata az irgalmasság szentévében

Időpont: 2016. július 22-24.
péntek 16 órától - vasárnap 14 óráig.

- akadálymentes előadások,
- indukciós hurok,
- jeltolmácsot biztosítunk,

Helyszín: Gödöllő-Máriabenyő,
Mater Salvatoris Lelkigyakorlatos Ház,
2100 Gödöllő, Kapucinusok tere 3.

- akadálymentes gyónási lehetőség,
- gyönyörű környezet

Részvételi díj: 10.500,-Ft

Jelentkezési határidő: 2016. július 7.,
E-mailben az alábbi címen lehetséges:

nagyothallok.lelkigyakorlata@gmail.com

Valamint 5.000,-Ft előleg befizetésével, melyet a lelkigyakorlatos ház számlájára kell közvetlenül utalni. CIB Bank: 10700196-47469109-51100005

További részleteket e-mailben küldünk az érdeklődőknek.

Kedves Hallássérült Testvérek,

bátran jelentkezzenek a háromnapos nyári lelkigyakorlatra Lauer Tamás vezetésével!

Mellékeljük a bővebb információt,
programtervet!

Gyertek!

